Uitspraak Geschillencommissie Kifid nr. 2026-1034

(prof. mr. M.L. Hendrikse, voorzitter en mr. dr. P. van Haastrecht-van Kuilenburg, secretaris)

Datum uitspraak	14 oktober 2026
Klacht van	De consument
Tegen	Kuiper Assuradeuren B.V., gevestigd te Heerenveen, verder te noemen de gevolmachtigde
Aard uitspraak	Niet-bindend advies
Uitkomst	Vordering afgewezen
Bijlage	Relevante bepalingen uit de algemene voorwaarden

1. Procedure

1.1 De behandelend commissie, verder te noemen de commissie, beslist op basis van het reglement en op basis van de door partijen aan Kifid ingestuurde documenten inclusief bijlagen. Het gaat om: 1) het klachtformulier van de consument; 2) de aanvullende stukken van de consument; 3) het verweerschrift van de gevolmachtigde; 4) de repliek van de consument en 5) de dupliek van de gevolmachtigde.

1.2 De commissie is van oordeel dat het niet nodig is de zaak mondeling te behandelen. De zaak wordt daarom op grond van de stukken beslist.

1.3 De consument heeft gekozen voor een niet-bindend advies. Dit betekent dat partijen elkaar niet aan de uitspraak kunnen houden.

2. De kern

In 2018 heeft een vaarongeval plaatsgevonden waar de meerderjarige zoon van de consument bij betrokken was. In de strafrechtelijke procedure die volgde, is aan de zoon van de consument een schadevergoedingsmaatregel ter hoogte van € 58.016,60 opgelegd. De consument heeft daarop een schadeclaim van diezelfde hoogte ingediend op zijn pleziervaartuigenverzekering bij de gevolmachtigde. De gevolmachtigde heeft de schadeclaim op verschillende gronden afgewezen, waaronder de grond dat de zoon van de consument ten tijde van de aanvaring niet beschikte over een vaarbewijs. De consument stelt dat de gevolmachtigde de schadeclaim ten onrechte heeft afgewezen en vordert € 58.016,60 van de gevolmachtigde. De commissie is van oordeel dat de gevolmachtigde de schadeclaim op deze grond heeft mogen afwijzen. De vordering van de consument wordt afgewezen.

3. De beoordeling

Geen geldig vaarbewijs

3.1 De commissie is van oordeel dat de gevolmachtigde zich heeft mogen beroepen op de uitsluiting in artikel 2.7.11 van de verzekeringsvoorwaarden. Het staat namelijk vast dat voor het besturen van de betreffende boot een vaarbewijs was vereist en de zoon van de consument ten tijde van het schadevoorval niet beschikte over een geldig vaarbewijs als bedoeld in artikel 16 van het Binnenvaartbesluit. Dat de zoon van de consument met goed gevolg het examen Klein Vaarbewijs I had afgelegd, leidt niet tot een ander oordeel, want het behalen van het examen alleen is onvoldoende om te kunnen spreken van een geldig vaarbewijs. Voor de afgifte van een vaarbewijs moest immers ook nog aan de keuringseisen voor de Binnenvaart worden voldaan. Er is gesteld noch gebleken dat dit het geval was. Hierdoor kan het succesvol afronden van het examen niet worden gelijkgesteld met het daadwerkelijk in bezit zijn van een vaarbewijs. Bovendien vindt dit oordeel steun in de omstandigheid dat het varen zonder geldig vaarbewijs strafrechtelijk bewezen is verklaard. Nu de zoon van de consument zonder geldig vaarbewijs is gaan varen, heeft hij een door de overheid gestelde bepaling ten aanzien van het gebruik van pleziervaartuigen niet nageleefd. De schade is ontstaan terwijl niet aan deze wettelijke verplichting werd voldaan, zodat de uitsluiting van artikel 2.7.11 van toepassing is en de gevolmachtigde dekking mocht weigeren.

Beroep op uitsluiting naar maatstaven van redelijk en billijkheid niet onaanvaardbaar

3.2 De commissie is het bovendien niet met de consument eens dat het beroep van de gevolmachtigde op de uitsluiting in art. 2.7.11 van de voorwaarden naar maatstaven van redelijkheid en billijkheid onaanvaardbaar is (artikel 6:248 lid 2 Burgerlijk Wetboek (BW)), op de grond dat het causaal verband tussen het in bezit hebben van een geldig vaarbewijs en het ontstaan van het ongeval zou ontbreken. Bij beantwoording van de vraag of het causaal verband ontbreekt tussen het niet nakomen van een beding uit de voorwaarden en het risico dat zich heeft verwezenlijkt, zijn alle omstandigheden van het geval van belang.[1] De bewijslast en het bewijsrisico rusten daarbij op de consument. De consument beroept zich namelijk op het bevrijdende rechtsgevolg dat dat de dekkingsuitsluiting in dit geval niet door de gevolmachtigde mag worden ingeroepen. De consument heeft echter geen feiten of omstandigheden aangevoerd waaruit volgt dat het ontbreken van een geldig vaarbewijs geen verband hield met het ontstaan van het ongeval. Weliswaar stelt de consument dat het vereiste vaarbewijs feitelijk alleen nog niet was opgehaald en dat zijn zoon al was geslaagd voor het examen Klein Vaarbewijs I, maar daarmee staat niet vast dat hij daadwerkelijk in het bezit had kunnen worden gesteld van een geldig vaarbewijs. Voor afgifte daarvan diende immers ook, zoals al vermeld in 3.1, aan aanvullende keuringseisen te zijn voldaan. Verder acht de commissie van belang dat de zoon van de consument weliswaar bezig was zijn nautische kennis uit te breiden door ook deel te nemen aan het examen Klein Vaarbewijs II, maar dat hij voor dit examen niet is geslaagd.

[1] Zie in kader het Fjordenpaarden-arrest van de Hoge Raad van 16 februari 2024, ECLI:NL:HR:2024:258.

Hierdoor kan niet zonder meer worden aangenomen dat zijn kennis en vaardigheden van een zodanig niveau waren dat het ontbreken van een geldig vaarbewijs voor het ongeval geen betekenis had. Ook de omstandigheden waaronder het ongeval heeft plaatsgevonden ondersteunen die conclusie niet.

3.3 Gelet op al deze omstandigheden is niet komen vast te staan dat het causaal verband tussen het ontbreken van een geldig vaarbewijs en het ontstaan van de schade ontbreekt. Daarom is er onvoldoende grond om te oordelen dat het beroep van de gevolmachtigde op de uitsluitings-clausule naar maatstaven van redelijkheid en billijkheid onaanvaardbaar is. De gevolmachtigde mocht de dekking dan ook op grond van artikel 2.7.11 van de voorwaarden afwijzen.

Andere afwijzingsgronden behoeven geen bespreking

3.4 De gevolmachtigde heeft ook op andere afwijzingsgronden een beroep gedaan. De beoordeling van deze afwijzingsgronden laat de commissie achterwege, omdat de gevolmachtigde al op basis van bovenstaande grond de dekking heeft mogen afwijzen.

Ambtshalve toetsing

3.5 Voor de beoordeling van de klacht zijn artikel 2.7.11 van de voorwaarden van belang. De commissie moet dit beding op eigen initiatief toetsen aan het consumentenrecht en oordeelt dat het beding daarmee niet in strijd is.

4. De beslissing

De commissie wijst de vordering af.

Deze uitspraak is niet-bindend. Tegen deze uitspraak staat geen beroep open bij de Commissie van Beroep Kifid. U kunt de zaak nog wel aan de rechter voorleggen.

Binnen 2 weken na verzending van de uitspraak kunt u schriftelijk verzoeken een overduidelijke vergissing in de uitspraak zoals een schrijffout, een verkeerde naam/datum of een rekenfout te herstellen. De beslissing in de uitspraak kan hiermee niet ter discussie worden gesteld. Ook kunt u binnen 2 weken na verzending van de uitspraak schriftelijk verzoeken de uitspraak aan te vullen als u vindt dat niet op alle onderdelen van uw vordering is beslist. Dit ziet niet op de situatie waarin u meent dat de Geschillencommissie Kifid niet op al uw argumenten is ingegaan. Meer informatie hierover staat onder vraag 58 en 59 van het reglement van de geschillencommissie te vinden op de website www.kifid.nl/reglementen/.

Contactgegevens Klachteninstituut financiële dienstverlening

Telefoonnummer: 070 - 333 8 999
Website: www.kifid.nl

Bijlage - Relevante bepalingen uit de algemene voorwaarden

Relevante bepalingen uit de verzekeringsvoorwaarden pleziervaartuigenverzekering PLV2010

2.7 UITSLUITINGEN
Van de dekking is uitgesloten schade

2.7.11 veroorzaakt of ontstaan terwijl of doordat verzekerde een door een overheid gestelde bepaling ten aanzien van het gebruik van pleziervaartuigen niet naleeft;